

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 6

Dissabte, 9 de desembre del 1978

Preu: 25 ptes.

EL DRAMA MUNICIPAL

Composició visual de l'últim Ple

Quan el passat dia 30 de novembre arribem a l'Ajuntament, després de pujar la solemna escalinata, ens dirigim a presenciar l'anunciat Ple Municipal. La porta encara està tancada. Unes poques persones s'esperen a peu dret en plena tertúlia. El consistori es troba reunit a l'interior a porta tancada. Quan arriba l'hora s'obre l'accés i penetrem en aquell «Sancta Sanctorum» de la gestió municipal. Ens esperaven tots en el lloc corresponent. La Sala d'Actes és rectangular, amb les parets i el terra d'un marbre ben blanc. La paret del fons està folrada de fusta noble. Al costat esquerra hi ha una mena de lluernia amb vegetació. Presideix una fotografia en color, dignament emmarcada, del rei Joan Carles I.

Els espais estan pensats. Una separació d'un cordó envellutat, sostingut per uns peus de fusta, els divideix. Una part és la destinada al públic assistent que s'asseu en cadires niquelades acolxades amb un teixit vermell. L'altre espai correspon pròpiament al de l'acció. En un altell d'obra hi ha el consistori que està dignament assegut al voltant d'una taula, també d'obra, en forma d'hemicicle, amb el frontal de marbre d'un blanc pur. Al centre d'aquesta semicircunferència hi ha una taula amb els funcionaris. Tenim doncs ja tres espais ben delimitats.

En l'espai presidencial hi ha l'Alcalde amb els Consellers que es va elegir. El nostre batell, el senyor Llobet, està en el centre, donant la cara. A la seva dreta hi trobem, per ordre, els senyors Diumaró, Climent, Miralles, Rochina, Oliveres i Serratusell. A la seva esquerra els senyors Vacca, Mayol, García i José. De tots aquests senyors, només parlaren sis i ho feren en català. Com podeu pensar per la situació alguns conse-

segueix a la pàg. 6

Resultats del Referèndum de la Constitució a Granollers

a la pàgina 5

---

joguines

ZIRAU

jocs educatius - material escolar
scalextric - trens

Anselm Clavé, 32 - Telèfon 870 01 23 - GRANOLLERS

duran

joiers

35 anys creant
les seves joies

Plaça Perpinyà, 2

antoni

PORTA

GRANOLLERS

sastre

FLORS I VIOLES

JOGUINES

Plaça de les Olles, 10

Telèfon 870 24 13

Granollers

GARCIA CUEVAS

JOIER

Llistes de Boda ■ Regals d'Empresa

Santa Anna, 2

Telèfon 870 04 85

Granollers

La vista és la que treballa

Del nostre número anterior hem escol·lit l'errada *tinguem d'anar* (molts diuen, o escriuen, *tinguem que anar*), perquè creiem que val la pena de parlar un xic de la formació dels anomenats verbs o formes verbals d'obligació.

Efectivament: sobretot en el llenguatge parlat sentim, a cada moment, expressions com aquestes: *tens que fer-ho, tenir que callar, té que anar-hi*, etc. Són usades, a tort i a dret, i hem de remarcar que totes elles són totalment inadmissibles, i cal lluitar per tal que, tant en la llengua parlada com en l'escripta, siguin bandejades del tot.

Naturalment, aquesta errada és deguda a la influència castellana. Ens han ensenyat en castellà —i, en molts llocs, encara s'hi ensenya— i, llavors, sense adonar-nos-en, quan parlem o escrivim en català traduïm literalment.

Recordem, doncs, que en la formació de les formes verbals d'obligació cal utilitzar el verb *haver* i la preposició *de*. Així, les expressions abans esmentades cal esmenar-les per: *has de fer-ho, haver de callar i ha d'anar-hi*. O sigui, tenir ben present, i no oblidar-ho mai, que la forma castellana *tener que* la traduirem sempre per la catalana *haver de*.

Així mateix, no es poden admetre construccions tan usuals com *hi ha que callar, hi ha que anar-hi*, etc., també traduccions literals, com podeu veure, de les castellanques *hay que callar, hay que ir*, etc.

Ja sabem que sovintment usem perifrasis com *ésser precis que, per falta que, ésser de necessitat que*, etc., per tal de fer la traducció de les precedents expressions o bé d'altres semblants.

Sortosament, però, en català tenim un verb magnífic, *caldre*, que ens ve com l'anell al dit a fi i efecte de traduir correctament expressions com les que hem assenyalat abans. Així, direm o escriurem: *cal callar, cal anar-hi*, etc.

Cal, doncs, i excuseu amablement la redundància, revitalitzar el verb *caldre*, el qual no sabem encara per quins set sous s'ha anat usant cada dia menys per a la formació d'aquests anomenats temps d'obligació. I això que és un verb ben nostre.

Estimem-lo, doncs, i usem-lo. Perquè, com es diu a la celebració de l'Eucaristia: *Cal fer-ho i és de justícia!*

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

Plaça Gran

Director: Joan Barcon i Prevosti

Redacció: Arián Botey, Josep Cardús, Manel Clot, Joan Colomer, Josep Comas, Lluís Diumaró, Josep M. Farnés, Josep Garrell, Esteve Sala, Lluís Tintó.

Col·laboradors: Lluís Bauxell, Pere Canal, Carme Garrell, Ramon Munné, Vicenç Oliveras, Francesc Sala, Esteve Sarroca, Martí Suñol.

Corrector: Jaume Camp

Disseny: Amador Garrell

Administració: Montserrat Ponsa

Correspondència: Anselm Clavé, 46 Granollers

Editor: Premsa Vallesana, S. A.

Dipòsit legal: B-33227 - 1978

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Una explosió terrorista

A la nit del dissabte passat, va sentir-se una estruendosa explosió que fins va despertar als que es trobaven adormits, com que plovia molts pensaren que era un tro de tempesta, però la realitat va ser que en una casa del carrer Riera, de Canovelles, fou col·locada una bomba terrorista. Els habitants de la casa eren tres membres de la Policia Armada que, sortosament, van passar l'esglai, ja que solament un d'ells fou lesionat lleument i fou assistit a l'Hospital General.

Una vegada més, tenim de condemnar aquest acte vandàlic d'una gent que malpena, perquè realitzant actes com aquest no més aconseguen crear-se enemics i no resolen cap problema.

Local de la Policia Armada

Definitivament el destacament de la Policia Armada que s'ha destinat a la nostra ciutat, ha estat instal·lat a l'antiga casa on hi havia, anys enrera, la Creu Roja, a la Plaça de l'Església i que fins fa poc havia unes dependències municipals.

Segons rumors, en aquestes noves oficines s'instal·larà el servei diari d'extendre el Carnet Nacional d'Identitat, que si és així serà un bon servei pels vallesans i granollerins.

Agrupació Excursionista

El proper dimecres, dia 13, tindrà lloc a la Casa de Cultura, a les 10 de la vetlla, la projecció de diapositives sobre la Campanya Espeleològica Sardània-78 que companys del G.I.E.G. (Grup d'Investigacions Espeleològiques de Granollers) portaren a bon terme per la pintoresca i singular illa Sarda.

El dissabte vinent, dia 16 de desembre, tindrà lloc a l'Hotel Europa, el Sopar de Cloenda de l'Any del Cinquantenari de la Fundació de l'Agrupació Excursionista.

Els tiquets els podeu retirar al mateix local social de l'Entitat els dimecres i divendres, o a Casa Sastre, tots els dies feiners.

Reunió de la Unió de Botiguers

En el Cinema Majèstic, el proper dimarts, dia 12, a les 10 de la nit, està convocada una assemblea de botiguers, per la Junta Gestora, en la que es posarà a debat el següent Ordre del dia:

1.— Presentació de l'acte, per Antoni Duran el qual glosarà el programa d'acció de la UBG i el procés seguit per la Junta Gestora fins avui.

Puntualització

Sovint, les lectures superficials o errònies dels textos, provoquen tota una sèrie de malentesos els quals es poden deure també a la reacció irada davant d'una crítica. El fet de criticar el baixíssim nivell estètic i plàstic del cartell del Festival Schubert, no presuposa una crítica al propi Festival com a tal, sobretot quan al principi de l'article ja es deixa ben clar l'alt nivell qualitatiu que assolix cada any. El cartell com a presència plàstica no té absolutament res a veure ni amb el Festival, ni amb els diners, ni amb l'ètica. La qualitat d'una obra no va necessàriament supeditada al factor econòmic: no per disposar de molts diners el resultat ha de ser forçosament positiu, i a l'inrevés. Amb un mínim presupost es poden aconseguir resultats molt interessants; igualment, aquests resultats poden ser realment desastrosos tot i disposant de gran quantitat de diners. Clarament, l'error més greu em

2.— ¿Per què els botiguers ens hem d'unir?, parlament a càrrec del Sr. Santiago Pagès, cap de serveis de l'Assessoria del Comerç Interior de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació, de Barcelona.

3.— Una realitat: La Unió de Botiguers de Catalunya. Parlarà l'Enric Serras, President de la Unió de Botiguers de Catalunya.

4.— Aprovació dels Estatuts i constitució de la Unió de Botiguers de Granollers, així com també de la Junta Rectora.

5.— Com vendre més i millor a través de la promoció de vendes. Aplicació concreta a Granollers en la propera campanya de Nadal i Reis. A càrrec de Monsieur Patrik Ferrey, director de «Publimer» de París, i en Ramon Guardia, de «Publirect» de Barcelona.

6.— Precs i preguntes.

No dubtem que hi haurà mobilització general de la gent d'aquest sector social que realitza l'abastament de la ciutat i fins i tot de gent de la comarca.

Unió d'Empresaris d'Automoció del Vallès Oriental

Aquesta entitat presentarà dues candidatures a les Eleccions per representants a la Cambra d'Indústria, Comerç i Navegació, dels grups Tallers de Reparació d'Automòbils, Motos i Bicicletes i Comerç general del Metall al detall.

Aquestes eleccions, que són les primeres democràtiques que tindran lloc des de l'any 1936, es celebraran el dia 14 de desembre a les dependències de l'Ajuntament.

Els Botiguers de l'antic Carrer Barcelona

Com a preludi a les festes nadalenques, ens complau felicitar als Botiguers del Carrer de Barcelona per haver il·luminat el seu carrer que donarà el caire festiu d'aquestes tradicionals festes de Nadal, Cap d'Any i Reis.

Museu de Granollers

El proper dissabte dia 16 de desembre del 1978, Museu de Granollers inaugurarà l'exhibició «Peces del Museu», primera fase.

Com a pròleg i a forma de presentació de l'acte, l'il·lustríssim Senyor Joan de Sagarra, Delegat de Serveis de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, pronunciarà la conferència «Els Museus, avui».

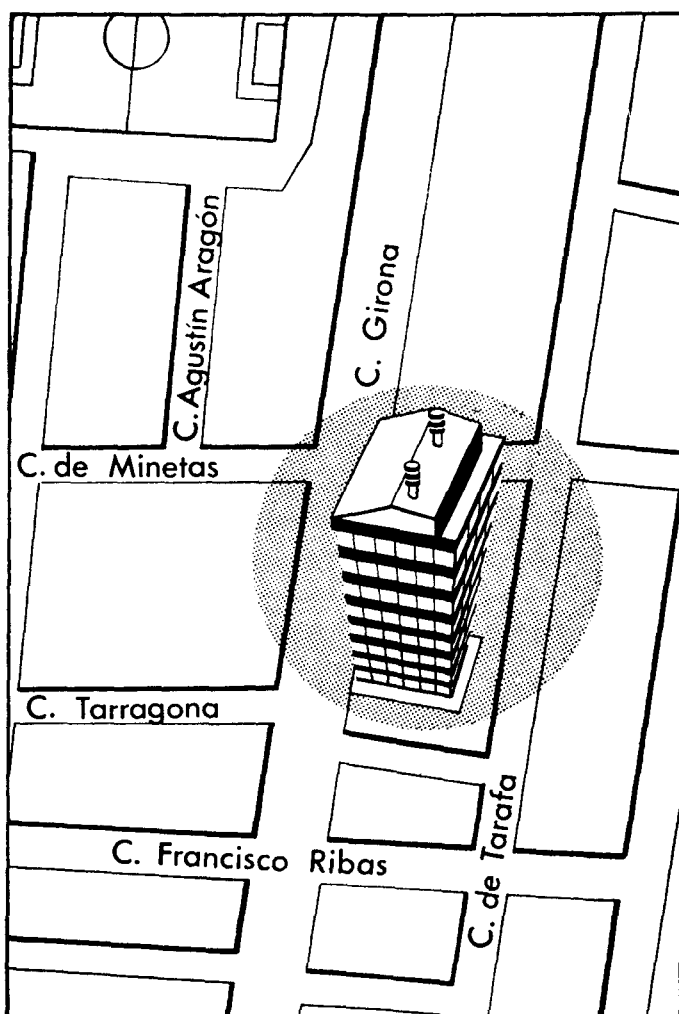
sembla acceptar una possible crítica, únicament quan es pot disposar de 200.000 pessetes per a la realització del cartell. Reincideixo en que el factor econòmic no determina en absolut la qualitat del resultat final. Per altra banda, la defensa acèrrima del Festival com a mostra musical, és deguda tant a la mala interpretació com a l'esverament produït després d'aquesta interpretació, la qual cosa provoca que el qui escrigui, defensés més coses de les que realment s'han criticat. A més, sembla inadmissible la pretensió d'elevat a la categoria d'obra d'art el cartell, fent-ne una edició de litografies numerades i signades, i venent-les al llarg del Festival, ja que això dona peu a fer la crítica de l'obra, no com a cartell anunciador sinó com a «obra d'art». I és precisament quan es pretén donar-li aquesta categoria, que resulta inevitable l'aparició d'una crítica com la que vaig realitzar.

Manel Clot

c. Girona, 77-79 - GRANOLLERS

PISOS GESTA *

Es distingeixen per
una acurada construcció
i per la qualitat dels seus acabats.

- * 4 HABITACIONS
- * CUINA: Equipada amb armaris baixos i murals, cuina damuntera a gas butà, forn mural independent elèctric, campana extractora, preparat per a neteja vaixelles, alicatat fins el sostre amb ceràmica relleu, sòl de ceràmica tipus grès.
- * MENJADOR-ESTAR: Amb accés directe a l'exterior, independent de la zona de nit.
- * BANY COMPLET: Amb sanitaris de color, griferia d'importació i sòl ceràmic.
- * LAVABO: Amb inodor i lavabo color, sòl ceràmic.
- * REBEDOR: Independent.
- * 2 TERRASSES: Una exterior i una altra interior per a zona de servei.
- * CALEFACCIÓ: Central a totes les dependències i comptador individual de consum.
- * PARKING: En el mateix edifici.
- * PREU: Des de 2.600.000 ptes.

INFORMACIÓ I VENDA:

En el mateix edifici tots els dies laborables de 6 a 8. Dissabtes de 5 a 8. Diumenges de 11 a 1 del matí.

A les nostres oficines tots els dies en hores laborables.

*GESTA

Plaça Caidos, 23 - T. 870 11 12 - GRANOLLERS.

Ara ja és l'endemà

Ja ha passat el 6-D. La Constitució espanyola de l'any 1978 ha estat votada pel poble.

Ara, ja som a l'endemà.

La llei de Principios Fundamentales del Movimiento, el Fuero de los Españoles, el Fuero del Trabajo, la llei Constitutiva de las Cortes corporativas, la llei de Sucesión a la Jefatura del Estado i la llei Orgànica de l'Estat, entre d'altres, han estat derogades.

Som a l'hora zero de l'Espanya democràtica.

El camp de joc ha estat marcat i les regles ja han estat donades. Tots ens hem compromès a una convivència democràtica, i comença la gran aventura.

Ara, com diu la disposició transitòria novena, el Cap del Govern pot optar entre proposar la dissolució de les Corts actuals, o bé dimitir a fi que se'l proposi novament com a nou President del Govern, i demanar, com a candidat, el vot d'investidura del Congrés de Diputats.

Si ens demanés la nostra opinió (cosa que naturalment no farà) li diríem que optés pel segon camí.

Dissoldre les Corts significaria convocar noves eleccions legislatives, perllongant la situació de transitorietat en què ens hem estat movent fins ara. En canvi, la segona opció el convertiria en el primer President d'un Govern realment democràtic i permetria que el Govern es dediqués d'una vegada a resoldre els greus problemes econòmics que té plantejats el país. Les dificultats empresarials i les xifres d'atur no permeten més esperes ni més disbauxes. Per altra banda, el Govern hauria de convocar les eleccions municipals necessàries per a normalitzar la vida de les corporacions locals, i seria possible, també, la tramitació, sense pauses, de l'Estatut de Catalunya.

Sembla, doncs, que el camí més vàlid per a servir els interessos del país passa per aquestes estacions: Mesures econòmiques i socials; Eleccions Municipals i Estatut d'Autonomia.

C. U.

Antoni Cumella participa a l'Exposició amb tres o quatre artistes de cada país. Exempla de Munic

Aquest any hi participen 19 països. Per Espanya, només el nostre terrisaire.

El tema és l'artista en el seu ambient, de vida, de treball, de relació, etc.

La instal·lació es fa d'una manera molt acurada, dirigida sempre per arquitectes escollits, amb gran luxe d'espai i de magnífiques il·lustracions fotogràfiques.

En Cumella ha estat tres vegades membre del Jurat Internacional, quan s'han celebrat concursos.

L'any 73, Espanya va ésser seleccionada per participar-hi. El tema fou el Vi de Xerès. El muntatge fou realitzat per Josep M. Botey, que obtingué Medalla de Plata.

Per la propera primavera té previst: Una exposició a Madrid.

Una exposició al Museu de Ceràmica de Barcelona.

Una «itinerant» de set ceramistes espanyols a Madrid, Barcelona, Bilbao Saragossa, Sevilla, etc., organitzada pel Ministeri.

Una exposició al Museu Nacional de Ceràmica de València amb motiu del 25 Aniversari del Museu.

A més s'està preparant una altre itinerant per 17 ciutats alemanyes, en cinc de les quals serà en els Museus.

REFERÈNDUM CONSTITUCIONAL

Resultats Electorals a Granollers

	Cens	Si	No	Blancs	Nuls
Districte I					
1. — Escola Pereanton	933	574	55	24	1
2. — Edifici Victòria (Cangur)	1.402	929	37	51	2
3. — Escola Nacional Victòria	1.027	737	45	27	5
4. — Institut Nacional d'Ensenyament Mitjà	708	445	32	25	2
5. — Escola Municipal del Treball	1.296	843	56	41	4
6. — Col·legi Ntra. Sra. de Fàtima	424	292	13	20	3
7. — Escola d'Estudis Comercials	1.588	1.148	27	42	2
8. — Escola Nacional de Fàtima	1.273	828	24	46	2
9. — Parvulari: Torras i Bages/Corró	643	383	15	—	0
Districte II					
1. — Mútua del Carme (Antic Edifici)	901	568	32	34	2
2. — Casa de Cultura St. Francesc	769	491	44	28	1
3. — Biblioteca Popular Francesc Tarafa	984	685	21	35	2
4. — Parvulari Corró/València	718	515	34	15	1
5. — Col·legi Mare Anna Maria Mogas (Ala Nort)	1.118	732	39	40	8
Districte III					
1. — Casal de l'Esport	1.435	935	72	50	2
2. — Col·legi Vallès (Font Verda)	2.378	1.467	46	68	6
3. — Escola d'enfermeres Hospital General	1.038	722	94	30	3
4. — Col·legi Mare Anna Maria Mogas (Ala Sur)	790	554	17	33	11
Districte IV					
1. — Escola Pia	2.401	1.557	88	104	3
2. — Col·legi Joan Solans	1.198	744	39	36	26
3. — Pavellió Municipal Esportiu	1.527	1.045	35	43	3
4. — Escola Nacional Palou Secció nens	805	515	15	19	1
5. — Col·legi Granularius (La Torreta)	121	69	3	1	—
6. — Escola Nacional Palou Secció nenes	115	61	5	5	—
7. — Piscina Municipal	1.297	723	26	39	2
8. — Col·legi Celestí Bellera (Viv. Carrero Blanco)	1.260	867	29	48	3
TOTAL	28.149	18.429	943	904	95

Com veiérem i sentírem...

El Ple Municipal

Començà la sessió el senyor Llobet, com a alcalde president de l'Ajuntament, cedint la paraula al Secretari, que llegí l'Acta de la sessió anterior. No es poden llegir els precís i preguntes de l'anterior sessió perquè no troben els papers, aprovant-se per unanimitat l'Acta sense els esmentats precís i preguntes. Aquest era el primer punt a tractar.

Aprovaren una petició d'aplaçament dels préstecs que la Caixa de Sabadell té fets a l'Ajuntament de tres i sis milions respectivament i els préstec de la Caixa de Pensions per valor de deu milions. No en diuen prés-

tecs, en diuen operacions de tesoreria. Estan tots d'acord en aplaçar els pagaments.

Urbanització i Obres

S'entra seguidament als apartats de la Comissió d'Urbanització i Obres. Aproven el Projecte d'Urbanització del sector del Pla Parcial de Roger de Flor, a instància de COVASA, que afecta els carrers García Morato, Pius XIIè. Menéndez i Pelayo i el tram est de la calçada pluvial. Tractaren que s'ha de fer un estudi detallat relatiu a la zona formada entre els carrers Avinguda Sant Es-

teve, Quevedo, Pinyol i Orient a rel d'una petició del senyor Francesc Riera i Ganduxer. S'aprova fer l'estudi i exposar-lo durant un mes. Es refereixen a la pavimentació —que en diuen projectes d'urbanització— dels carrers Uruguai, Argentina i Ruiz de Al- da. Un punt que havia estat proposat en la sessió plenària del sis de juny passat pel senyor Joaquim Oliveras, s'aprova, modificant-se així les altures màximes d'edificació. Ara per sobre de la línia reguladora de l'alçada no podran sobrepassar ni xemeneies, ni àtics, ni altres coses semblants. El senyor Vacca va intervenir dient que aquest acord entri a ser ferm a partir de demà mateix per totes les peticions que entrin a registre.

Es suspengueren totes les llicències d'obres de la zona entre la línia de la via del tren —de França— fins als límits de Les Franqueses i la Roca i entre el carrer Josep Umbert i Avinguda Francesc Ribas. Afecten els plans parcials de la Font Verda, del N.O. de l'Hospital, de l'Est i el tros que no tenen pla parcial. Es suspenen totes les edificacions d'aquesta zona, i només es concedirà llicència als que tinguin qualificació de solar i sòl urbà. S'encarrega als tècnics que facin un estudi del carrer Xile, Nicaragua, Ramiro Ledesma, General Sanjurjo, secció Filipines Passatge Torreta, Costa Rica i Lluís Vives. —S'ha de fer notar que parlaven de carrers de Granollers.

Tot això quedava aprovat i s'entrava als temes que afectaven a la Comissió de Governació.

Governació

Parlaren de la formació de la plantilla orgànica de funcionaris tècnics i quadres anexas. La veritat és que ho aprovaren, però no entenguérem què volien dir amb tot allò.

Concediren una pensió gracioble als senyors Joan Borràs, Josep M. Ruera i Aureli Font de sis mil pessetes mensuals pels mèrits contrets com a professors de l'Escola Municipal del Treball i de l'Escola de Música respectivament.

Volien vendre 215 metres quadrats que els sobraven a la Font Verda al preu de 372.518 pessetes. Un altre terreny del camí Torras i Bages al preu de 222.684 pessetes, i encara els sobrava un altre terreny entre els carrers Camprodon i Torreta. Tot això no ho aprovaren perquè el Sr. Serratusell manifestà que l'Ajuntament sempre compra car i ven a baix preu. A més sobre el primer terreny digué el Sr. de Riquer que avui s'havia presentat un senyor com a propietari del mateix. El senyor Llobet no volgué que se'n parlés en públic i digué que si hi havia dubte ja en parlarien una altra estona. És que allà només hi estaven per aprovar!

S'acceptà que a partir de l'u de novembre l'ordenança municipal, senyor Daniel Duran Paniagua cobri un pensió gracioble de quatre mil pessetes, acceptant-li la baixa en el servei, ratificant un acord pres per la Comissió Municipal Permanent del 26 d'octubre.

S'aprova la compra a Raife de dos nous cotxes per a la policia al preu de 971.830 pessetes, i abonant els dos vells pel preu de 206.500 pessetes. Els vehicles en qüestió eren dos Seats 131 amb motor diesel.

S'adjudiquen terrenys a l'Associació de Propietaris de la Urbanització de Finsobe per

ve de 1.ª pàgina

EL DRAMA MUNICIPAL

Composició visual de l'últim Ple

llers ens donaven el perfil. Per un costat donaven la cara a l'alcalde i l'altre al públic.

L'espai dels funcionaris estava arran de terra i quedaven un xic entotats en referència als consellers. S'hi trobaven el senyor de Riquer, que estava d'esquena al poble i al seu costat dret hi havia el senyor Casanovas. Aquests parlaven sempre en castellà.

El tercer espai era el reservat al públic, l'assistència era lliure i gratuïta. En començar la sessió devien trobar-s'hi unes vint-i-vuit persones. El seu llenguatge era el silenci respectuós.

La disposició d'aquesta Sala d'Actes predisposava —sense ganes de ferir ningú— a trobar-hi una representació pública d'una gestió. De la manera que va anar podríem dir que els de dalt actuaven com si a baix no hi hagués ningú. En començar la sessió no saludaren, ni tampoc hi hagué cap comiat. Però, en canvi, notaven la seva presència evitant tota polèmica. Quan a qualsevol punt s'hi presentava alguna objecció tot seguit es deixava per parlar-ne en un altre moment en el que no hi hagués la presència física dels espectadors. Tot estava estudiat —per no dir assajat—. Donava la impressió que, fins i tot, quan algú d'ells mostrava la seva disconformitat ja ho sabien d'entrada. L'acció donava una sensació encatronada, on no hi havia lloc per a cap sorpresa. Samblava com si aquell acte fos la clàusula inevitablement obligatòria per la qual s'havia de passar per donar validesa a la seva gestió.

Silencis, aprovacions, lectura dels apartats,... formava part del guió. Evidentment el consistori n'eren els actors i els funcionaris els apuntadors, amb un doble sentit. Donaven el peu per poder fer les solemnes aprovacions i la d'apuntar —deixar constància escrita— del desenvolupament d'aquella acció.

La marxa era ràpida, un xic forçada. El Pressupost Municipal que gairebé arriba als tres-cents milions, incloent-hi tots els comentaris, no hi estigueren ni cinc minuts per aprovar-lo. Les cares eren llargues. No hi vam veure —en cap moment— ni el més petit somriure. El ritme el portava el propi Alcalde que anava dirigint aquell mecanisme rígid, ofegat i esmorteït, tan diferent del que ha de ser la vida dinàmica i conflictiva d'un municipi.

L'últim ple municipal

poder-hi aparcar, al preu de 2.000.001 pessetes. El mateix senyor Rochina havia estat present en la subhasta actuant com a representant de l'Associació de propietaris.

Es va iniciar un expedient per canviar-se terrenys entre l'Ajuntament i COVASA i «Inmobiliària de Aragón» que afecten el Pla Parcial de Roger de Flor. Amb aquesta permuta hi sortiem guanyant —parlaven de propostes i solucions aventatjoses.

Un altre punt —que no constava a l'ordre del dia— es referia a la dedicació exclusiva de dos funcionaris municipals. El senyors Jesús Marco i Josep Maria Ibáñez. La qual cosa al mateix temps que no podran fer altre activitat se'ls gratifica amb un complement de sou de 17.888 i 17.016 pessetes respectivament.

La Hisenda

Entren en el camp d'una altra comissió: la d'Hisenda.

Parlaren dels Concerts Fiscals. El primer dels quals afectava a Publicidad Marbe per ocupar la via pública amb 37 rètols lluminosos al preu total de 60.500 Ptes. anuals —digueren a 1.700 pessetes per cada ú, però no lliga. Aquest contracte acabarà a finals de l'any 80. Preguntaren si hi havia altres ofertes i n'hi havien de Publiced S.A. per 27.500, Compex 86.500, Publicidad Mediterránea por 2.500 mensuals i Urbe per 19.500. Però no explicaren el perquè d'haver contractat amb Marbe. Els contractes diuen que la llum va a càrrec del municipi.

S'aprova també tot seguit el contracte d'arrendament amb el senyor Rafael Ribó Bruquetas, prorrogable per dos anys, pel local del carrer Anselm Clavé n.º 2 —evidentment només els baixos—, al preu de 2.800 pessetes mensuals.

En l'expedient de reconeixement de crèdits digueren les xifres de 1.593.076 i 1.802.417 pessetes que sumades donen un total de 3.395.493, que hi sumaren la partida de 515.422, i va donar el resultat de 3.910.915 pessetes. Tots ho entengueren molt bé i tot seguit ho aprovaren.

Després informaren que en la rendició de comptes del Pressupost ordinari de l'any 1977 no hi ha hagut cap reclamació.

Es parlà de la rendició de comptes d'administració del Patrimoni. El senyor Rochina va parlar que no en tenia coneixement. El senyor Oliveres aleshores engegà un petit discurs que de seguida s'adonà que no corresponia al punt tractat i demanà disculpes.

Es passà als Precs i Preguntes —que podria ser el moment de lluïment de cara a la galeria.

Aleshores el senyor Rochina reemprengué la paraula per parlar de la greu situació de l'Escola Municipal del Treball —de la que n'és gerent—. Resulta que fa dos anys que tenen demanada una subvenció que ara tenen concedida, però que no poden rebre perquè al ser una escola municipal no poden hipotecar el terreny. L'edificació, digué, està pràcticament acabada, falten els serveis de distribució de les últimes plantes, encara que falta material. En la nova edificació no hi ha calefacció i aquesta s'ha de fer en bloc. Els Industrials han parat les obres perquè els deuen uns 20.000.000 de pessetes. Els alumnes es negaran a assistir a les clas-

ses pel fred. Va donar de termini fins a les vacances de Nadal, sinó els 1.500 alumnes prendran mesures dràstiques...

La veritat és que no entenguérem si aquestes mesures anirien contra el municipi o contra la direcció del centre o contra el Ministeri. A part d'això no entenem —i, com que no ho poguérem preguntar!— què passa en els espais d'aquesta escola, si aquest any tenen menys alumnes que el passat,

Com a prec pregunta el Sr. Rochina per la campanya de la constitució plantada de forma tan nefasta. ¿Per què no preguntaren per l'empresa que se n'havia fet càrrec? El senyor Llobet en contestar que s'havia queixat al subgovernador. El senyor Rochina continuà i parlà dels perills constants del carrer Sant Jaume amb la doble direcció i el mal aparcament, i va demanar que s'estudiés fer-lo de direcció única. El senyor Climent li va contestar que s'està estudiant però que no s'arriba a l'acord i demanà al seu interlocutor que un dia junts hi anessin sobre el terreny a trobar una solució. Es parlà de l'aigua i el glaç a terra de la plaça Maluquer i Salvador al costat del quiosc.

El senyor Climent llavors perllà dels pals d'enllumenat provisional que es posen per fer-hi obres al mig del carrer i que després s'hi queden. El senyor Vacca contestà que les companyies elèctriques són una mica rares. El senyor Climent tornà a parlar aquesta vegada per incidir sobre les apagades de llum del carrer, que la policia és un desastre i que els cotxes fan el que els dona la gana i que, a més, quan fan obres a les voravies, les deixen en mal estat i en situació molt perillosa. Ens enteràrem que la companyia que es cuidava dels semàfors ha fet fallida. No entenguérem com parlant que s'aparcava malament i que els cotxes no complien, que a ningú dels nostres representants se li acudís parlar del nostre Sot, quan hi havia públic que els havia dit que ho preguntarien.

Cinc minuts per enllestir el Pressupost Municipal 1978

Tot seguit s'entra en sessió extraordinària per aprovar el pressupost de despeses i ingressos de l'any 1978.

El senyor Llobet explicà que fins que no han tingut garanties de poder solucionar la desnivellació no han volgut presentar-lo. El pressupost puja la voluminosa xifra de 290.950.000 pessetes.

Allà només es digué aquesta xifra que arrodonida són tres-cents milions. L'alcalde indicà que era inferior al de l'any passat i que inclou únicament el manteniment d'aquest any que acaba.

El conseller, senyor Oliveras, aleshores engegà el discurs que tenia preparat i que havia disparat abans d'hora. En poques paraules

les parlà ben clar. A guarderies havien assignat 3.500.000 i havia vist que s'havia reduït a 3.000.000 de pessetes, preguntà a què era negut. Digué que al Comitè Comarcal d'Activitats Escolars s'havia adjudicat 2.000.000 de pessetes, que el consum de la llum del Pavelló Esportiu puja a 3.000.000 i que s'utilitza per entitats que tenen serveis i socis (comentà que s'havia estranyat quan per l'enllumenat públic hi havia pressupostat 7.000.000 de pessetes), així com per despeses de l'escola esportiva s'hi destinen 13.500.000. Tot això ho contrastava amb els quinze milions destinats a cultura.

El senyor Vacca de seguida defensà que per cultura se'n destinaven trenta. El senyor Llobet aleshores va fer una sèrie de reflexions o moltes dit de puntualitzacions. Que el pressupost s'havia ajustat al que es feia l'any passat. Que les activitats escolars són fonamentalment per monitors d'escoles públiques cosa que les privades ho fan pel seu compte. Si ho treuen llavors les Associacions de Pares de les escoles nacionals es queixen al municipi. La llum del Pavelló és un conveni amb els clubs, amb els quals els tregueren les subvencions i com a contraprestació el Municipi paguen l'electricitat. El canvi d'adjudicació a les guarderies correspon segurament a un reajust en confeccionar el pressupost global, però que cal considerar que una quarta part són d'aportacions de fora de l'Ajuntament. Digué que més que esport professional calia parlar d'amateur compensat, i llavors va parlar del prestigi local que donen per tot arreu i que molts altres municipis ho desitjarien per ells. En quant al Comitè Comarcal digué que arriben a mobilitzar a deu mil nanos, i que els comptes són molt clars.

També va parlar del Patronat de Fires i Festes —a resultes d'una pregunta— que hi destinen 1.500.000 pessetes però que corresponen en part a despeses no cobertes de l'any 1977.

El senyor Rochina demanà que tots els Patronats presentessin comptes. El senyor Llobet digué que ja ho fan. El senyor Rochina contestà que no els ha trobat.

El pressupost s'aprovà, amb un únic vot en contra, el del senyor Rochina que aleshores manca de temps per analitzar-lo. Tots els altres hi estaven d'acord.

Despeses del Primer Establiment

Tot seguit es passà a una altra sessió extraordinària.

En la qual parlaren de les despeses de primer establiment (?). Que les escriptures pujaven la xifra de 70.000 pessetes i les despeses 86.630.432 pessetes. Sense entendre de què parlaven s'aixecà la sessió.

Joan Colomé
i Josep M. Farnés

Pressupost Municipal 1978

290.950.000 pessetes

L'Estatut vist pels nostres

Hem topat amb la geografia política

Quan anàvem a l'escola havíem d'estudiar dues branques de la geografia: la física i la política. En la primera havíem d'aprendre les muntanyes, els rius, el clima... totes aquelles coses per a conèixer el medi on l'home viu i desenvolupa les seves activitats. En la segona teníem un plànol i havíem de dividir i separar estats, províncies,... No, les nacions no les vàrem estudiar! Doncs bé, ara s'està plantejant en el nostre Parlament aquest tema, encara que des d'una perspectiva electoral. Tothom reconeix les comarques i també accepta les vagueries, i en canvi no s'accepta les províncies. En canvi en el Parlament d'una manera provisional hi ha qui ens vol fer passar per les províncies. D'altres defensen les comarques i darrerament s'han recordat de les vegueries. Ara entenem una mica més el perquè de la geografia política.

A nosaltres, que pertanyem al Vallès Oriental, ens pertoca la Vegueria de Barcelona, que inclou les comarques del Baix Llobregat, el Barcelonès, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental, amb un total de 129 municipis. Tots ens adonem en la conversa que anar tots junts és fer que la nostra representació desapareixi.

Deixem que els nostres polítics parlin. La taula rodona va ser realitzada tot seguit. Per tant nosaltres hem hagut de separar, de fer una divisió deguda únicament a l'espai de la revista. Ara podeu seguir les raons del perquè ens agrupen o ens divideixen els quatre representants dels partits polítics pels motius que ells mateixos ens diran.

La realitat comarcal

Canal. —Estem per una circumscripció comarcal. No per un criteri electoralista, com s'ha dit, perquè tent números a partir dels resultats del 15 de juny, sortia, em penso, segons els experts...

Ballús. —Un braç de diputat i una orella...

Canal. —Exacte! Si fent-ho provincial surt 18 per cent per comarques en sortiria un 19. No ho diem per altra cosa que la realitat de Catalunya són les comarques i cada una d'elles ha d'elegir els seus diputats. A més hem estat criticant la província des que el senyor X. de Burgos les va crear i ara resulta que quan volem plantejar el Parlament de Catalunya el fem provincial. El problema de la circumscripció comarcal hi és en les comarques de poca població, quan es fa difícil el sistema de regulació proporcional. La Constitució ha de garantir la representació territorial i la proporcionalitat. El que es podria fer és agrupar comarques de menys població, que permetés una certa proporcionalitat.

Ballús. —Hi ha hagut sobretot gent que milita en un partit que abans estava absolutament a favor de la província, diputacions... i ara resulta que creuen en les comarques. On han estat durant aquest quaranta anys? Ara, de cop i volta, es recorden de les comarques perquè els interessa un sistema de circumscripció. Es recreen afavorint el caciquisme. És molt bonic, però es recreen! És una posició clarament demagògica.

Un sol parlament

Canal. —A Catalunya n'hi ha prou amb un Parlament. No fem les coses complicades, com la doble càmera.

Blancher. —La doble càmera no s'aguantava ni per tradició, ni senzillament perquè no representaria la voluntat del poble de Catalunya. Seria falsejar-nos la voluntat democràtica. Seria crear un organisme inútil i paralitzant. El sentit d'aquest senat per Catalunya només seria per paralitzar el contingut progressista global, que tindria el nostre Parlament.

Canal. —Es augmentar les despeses públiques i entrebancar. Home!, nosaltres som molt catalanistes, però Catalunya no és tan gran ni complicada per tenir dues cambres. Amb un sol Parlament amb la doble representació, proporcional i territorial de totes les comarques, n'hi ha ben bé prou.

La utilitat de la província

Ballús. —Hi ha hagut molt interès en muntar una certa campanya. Per aquest tipus de gent que dèiem abans. En separar, en contraposar dues coses que de fet, sabem que es trobarà una fórmula, que les faci compatibles. És evident que un sistema proporcional és molt més democràtic que un majoritari, per la zenzilla raó que s'aprofita els vots en el sistema majoritari es menysprea. S'ha volgut muntar un drama sobre un problema de resolució tècnica. Darrera de tot això hi ha un

intent de restar democratabilitat a les eleccions. El problema és només per aquestes primeres eleccions. No es tracta que ara en la disposició transitòria es configuri o es deixi de configurar les comarques. Convergència, com nosaltres, com el PSUC, som partits que tenim molt clar des de fa molts temps a les comarques. Estem per un poder comarcal, que sigui efectiu. L'Estatut recull que les comarques siguin unes entitats administratives i polítiques i que puguin inclús enviar projectes de llei al Parlament. No se'ns pot acusar de cap manera d'anticomarcal.

Blancher. —Aquí a Catalunya, no s'ha fet cap elecció al Parlament per una altra circumscripció, que la provincial. Està en discussió la remodelació del territori de Catalunya. Remodelació d'una Catalunya de manera descentralitzada i equilibrada. Probablement, penso, la primera fórmula que surt és la provincial. No és una fórmula massa afortunada, en quant a formulació. Precisament és en aquest aspecte que defensa les províncies...

Ballús. —No les defensa, les fa servir!

Per una nova remodelació de Catalunya

Blancher. —En aquest aspecte passa que s'ha de fer una remodelació de Catalunya, tenint en compte que la realitat de les comarques no és la mateixa que l'any trenta... Hi ha comarques enormement vives, mentre que d'altres s'han buidat extraordinàriament.

L'Estatut del 32 preveia un diputat per cada quaranta-cinc mil habitants. Aleshores no es preveien diferències comarcals, ni regionals. L'equilibri interior era molt més gran. En aquests moments la població s'ha acumulat en la franja costera, excepte en algun illot, com són Lleida, Girona... Segons els estudis més avançats velem que el que té més vigència són les vegueries. Potser hi hauria alguna vegueria discutible com la de Reus i Tarragona. La vegueria és molt vigent, sobretot, quan es refereix a territoris despoblats. Solsona, ja no és la capital del Solsonès, el poble baixa a Manresa. La situació del Cinturó de Barcelona és enormement complexa. La vegueria és més racional, en alguns aspectes, que la divisió comarcal.

Problemes tècnics

Canal. —Quan es va plantejar les comarques digueren que presentava uns problemes tècnics insolubles en aquell moment. La vegueria planteja els mateixos, en quan a problemes tècnics. El que passa és que ara tenim la circumscripció provincial i aquesta és la clau, perquè està muntada.

En quan a vigent, és molt més viva la comarca que la vegueria. La comarca té els problemes de les pobla-

es polítics (i Segona part)

cions reduïdes. La vegueria podrien acceptar-la en alguns llocs com Tarragona, Reus, Tortosa, Manresa i Osona. Les vegueries els aniria bastant bé. Com també a la de Tremp, que està molt despoblada. Ara el que fa referència al Vallès, la vegueria no li soluciona absolutament res! Tant dona, llavors, que parteixi de la província com de la vegueria. Nosaltres pertanyem a la vegueria del Barcelonès, i el monstre del cinturó de Barcelona se'ns menja exactament a tots igual. Que el Maresme, el Vallès Oriental i l'Occidental, el Baix Llobregat i el Barcelonès vagin tot junts, aquest és el problema. Podrien anar per vegueries la resta de Catalunya per comarques la de Barcelona. El que això no es pugui fer, perquè s'estigui pendent d'una remodelació del territori a fer més endavant, no vol dir que per aquestes eleccions no es pugui aprofitar. També podem anar a una circumscripció comarcal pendent d'una reordenació que es pugui fer més endavant. Segons la proposta de Convergència el nostre Granollers hi queda com a circumscripció del Vallès Oriental. I surtirien uns diputats de Granollers o Mollet o Canovelles...

L'Estatut és l'important!

Canal. —De totes maneres s'haurà d'arribar al consens!

Ballús. —Segur.

Canal. —No ens podem permetre d'anar contra l'Estatut. Després de tants anys de lluitar en favor de l'Estatut, ara que en definitiva estem d'acord en un 99 per cent, i en última instància en un cent per cent, la campanya ha de ser per l'Estatut, sigui la circumscripció electoral que vulguin.

Blancher. —Hi ha una qüestió important. Cal aconseguir una representativitat d'un diputat per cada X habitants, i que pugui representar la zona, i que la solució que es prengui sigui suficientment justa. No ens podem permetre el luxe de tirar la casa per la finestra. Estem obert a qualsevol qüestió que es plantegi. No com una cosa a arribar, o tot o res, sinó perquè l'Estatut és l'important. Cal que comarques com la nostra tinguin valorat el seu nivell de població. No ens podem permetre el que va passar el 15 de juny en alguns casos, que un vot de Sòria valia més que el de Barcelona. El que no pot ser és que un vot del Solsonès —amb tots els respectes— valgui dues centes més que un de Granollers. Sense reduir-los caldrà buscar la seva proporcionalitat.

Camp. —El vot ha de ser primat.

Blancher. —S'ha de fer proporcionalitat. Ha d'estar primat.

Ballús. —Entre agafar un sistema majoritari i primar uns certs territoris, a passar completament a un sistema majoritari, hi ha tot un camí.

Blancher. —Hi ha primes i primes!

Camp. —Però ha de ser primat, si estem d'acord que les comarques han d'estar representades.

Ballús. —Les comarques són els ho-

mes que hi ha a les comarques. No pot valer cent vegades més el vot d'un senyor de Solsona, que un del Baix Llobregat. Ni cent, ni vint, ni el doble!

El problema de les comarques és molt més que el d'unes eleccions. És que s'arribi realment a una política comarcal, que neixi de les comarques.

Canal. —Tampoc no es pot crear un parlament comarcal...

Fem les coses senzilles!

Blancher. —Tothom diputat i s'ha acabat la història.

En Pere Canal s'acomiada. No pot quedar-se més. La conversa segueix.

La divisió territorial de 1936 en vegueries i comarques

Marxa de les comarques sobre Barcelona

Blancher. —El que no pot ser, i és intolerable, és que els senyors d'UCD vulguin fer una marxa de les comarques sobre Barcelona. Uns senyors que mai s'han dignat a trepitjar-les i que han fet una política totalment contrària als interessos comarcals. I en aquest moment s'erigeixen com a defensors indubtables de les comarques. A més a més no vindran al Vallès Oriental a defensar-les. Aniran a aquelles que encara tinguin una estructura caciquista. Ja procuraran que la marxa no parteixi de Sabadell o Granollers...

Ballús. —Si volen fer una marxa, que la muntin. No hem de patir. Prou que es veurà. Hauran de llogar gent a Barcelona perquè els aguantin les pancartes!

Blancher. —Penso que no estan disposats a fer cap marxa, sinó que ho han deixat anar, per utilitzar-ho en el moment oportú, com a argument purament electoralista.

Ballús. —A les eleccions del 15 de juny es va demostrar que la gent no es mamava el dit. Poden repetir cam-

panes, fer marxas i tenir la televisió. Aconseguiran una desviació del vot, però la immensa majoria del poble de Catalunya no es mama el dit. Són molts anys de conèixer aquesta gent. Ara han descobert les comarques. Deuen estar amb una geografia de Catalunya estudiant les comarques i les seves capitals. És més, estic segur que la immensa majoria no saben ni on paraven, ni que existien, vaja!

Cal que el nostre Vallès tingui Diputats

Blancher. —Les vegueries són molt vàlides perquè tenen una realitat comarcal. Però, aquí, en el cinturó de Barcelona té una complexitat enorme. Hi viu gran quantitat de gent. El problema és que esdevingui una cosa barcelonina. És important que, sigui quin sigui el sistema que s'agafi, hi hagi una representació garantida en llocs destacats a la llista de les comarques. Aconseguir que la llista de la primera vegueria en els llocs capdavanters hi hagués gent representativa de les comarques afectades. Que el Vallès Oriental sabés segur que hi haguessin uns diputats, en aquest cas del nostre partit, que estan al Parlament defensant els seus interessos. Creiem que la complexitat dels problemes de l'Àrea Metropolitana són grossos, comparativament molt més que els de la Vall d'Aran.

La nostra proposta a nivell nacional és una mica complicada. Defensem que Catalunya sigui un districte únic. Es farien llistes separades per les nou vegueries i els vots obtinguts, sumats per fer una xifra única, i poder repartir els diputats entre els principals i els caps de llista de les vegueries, que serien automàticament nomenats, i als altres, d'acord amb els percentatges obtinguts en la zona.

Ballús. —És el sistema alemany.

Blancher. —Vindria a sortir un diputat sobre 45.000 habitants. Un total de 129 diputats al Parlament. Els comptes que han fet tothom varien molt poc.

S'ha de revitalitzar la comarca

Ballús. —El problema és que la nostra comarca ha desaparegut com a tal. D'altres, en canvi, es mantindran sempre com a tals, durant segles. El Vallès Oriental, com totes les comarques del voltant de Barcelona, té el perill de ser absorbit per la gran ciutat i desaparèixer com a tal. Al Vallès Oriental hi ha dues parts totalment diferenciades. De Granollers cap a Barcelona i de Granollers cap amunt. O s'articula ràpid o la comarca se'n va a fer punyetes, perquè en créixer sorgeix un nou concepte d'urbanisme, d'administració... que cal es plantegin tots els partits polítics.

Blancher. —Per repensar la comarca s'ha de preveure com valorar-la, qui-

Segueix a la pàg. 11

Xarxa d'Oficines
que la
Caixa de Pensions
per a la Vellesa i d'Estalvis
té instal·lades a Granollers

Oficina Principal

Plaça Maluquer i Salvador, 3-4   Tel. 870 42 40

Agència Carrer Girona

Carrer Girona, 85 - Tel. 870 51 58

Agència Estació

Carrer Colón, cantonada A. Guimerà - Tel. 870 21 29

Agència Roger de Flor

Carrer Roger de Flor, cantonada Sant Josep - Tel. 870 98 62

Agència Mercat de Sant Carles

Carrer Rec, 1 - Tel. 870 54 89

L'Estatut vist pels nostres polítics

Ve de la pàg. 9

nes funcions, problemes i solucions els dónes. Aquí s'hauria de fer una campanya per revitalitzar-la. Sobretot que Granollers assumeixi la seva capitalitat. Els projectes que es fan estan realitzats mirant a Barcelona. L'atracció és molt forta.

Ballús. —Si en quant a serveis a Granollers ens ha tocat la rifa, ha d'haver-hi una contraprestació.

Blancher. —Tots els projectes que es fan per serveis de Barcelona, vénen al Vallès Oriental. Si no s'hi troba sortida aviat se'ns menjaran.

Ballús. —Com a partit puc avançar la preparació d'una alternativa que es fa de cara a les eleccions municipals. Des del primer moment hi ha una quantitat de problemàtiques que només tenen solució, tant des del punt de vista tècnic com polític, dintre d'un programa comarcal. Resultant que no es pot parlar de programa municipal sense tenir en compte la comarca.

Hem intentat aproximar-nos a una realitat i oferir-vos diferents punts de vista, que per avui sí que podríem anomenar partidistes. Darrera de la tertúlia totalment amical i planera hi ha uns problemes que cada vegada més ens serveixen per conèixer diferents opcions. Hem traspassat aquella època de la uniformitat en què tots deien quasi el mateix. Cada ú representa una opció. Esperem haver-vos presentat els problemes que es troben en afrontar l'Estatut. La realitat és pluralista i ens donarem per satisfets si us hi hem pogut aproximar.

Josep Comas
i Josep Maria Farnés

GLOSES

L'home - mosca

En el seu meravellós estudi sobre «La vida de les abelles», Maeterlinck ens proposa de fer un curiós experiment: Introduïu en una ampolla de vidre esfèrica mitja dotzena de mosques i altres tantes abelles, poseu-la horitzontalment, amb el fons orientat vers la finestra de l'habitació. Les abelles maldaran hores i hores cercant la sortida en el fons de l'ampolla, fins a morir extenuades de fatiga o d'inanició. En canvi, les mosques, en menys de dos minuts hauran trobat l'eixida alliberadora.

D'aquest fet en traurem, d'antuvi, una conclusió aparentment ben asenyada: «la intel·ligència de l'abella és en extrem limitada mentre que la mosca, més eixerida, és molt més hàbil per adonar-se, en breus moments, d'on és el camí de la llibertat».

Però no és aquesta la conclusió que l'autor ens dóna de tal provatura. Ben al contrari: allò que perd les abelles —diu— és llur amor a la llum, llur pròpia raó. S'imaginem que dins de tota presó, la deslliurança es troba vers l'indret de la claror més viva —en aquest cas el fons de l'ampolla— i s'obstinen a obrar massa lògicament.

Les mosques, folles i esverades —en canvi— sense preocupar-se de la lògica i del crit de la llum, giravolten a la babalà dintre l'esfera, i aquesta manca d'instint o d'intel·ligència les porta, ben aviat, al broc de l'ampolla.

No podem estar-nos d'aplicar, fins a cert punt, el sentit d'aquesta experiència a la nostra humanitat. I així ara creem, amb la imaginació, un personatge singular: «l'home-mosca».

L'home-mosca, tabalot i més aviat ignorant, sense la cotilla d'una intel·ligència que li barri els moviments esvalotats, ha sabut aprofitar-se d'unes circumstàncies excepcionals per arrodonir una bona fortuneta, tan sols tirant al dret en tota mena d'especulacions.

No el blasmem pas. Més just es de regraciar-li una audàcia tan remarkable que movia les rodes de l'economia en uns temps aprofitats. I ningú no hi perdia res en tal empresa.

Agraïm, doncs, aquella agosarada actuació dels homes-mosques perquè sense ella —ja ho veieu— acabariem estabornits dins d'una immensa ampolla sense tap.

XIXU

L'art de menjar a casa nostra

Entenem per gastronomia o art de menjar, el coneixement raonat de tot allò que fa referència a l'alimentació. La gastronomia està en relació amb diverses matèries tals com les de la història natural, per la seva classificació de les substàncies alimentàries; amb la física per l'examen dels seus components; amb la química per les diverses anàlisis que cal experimentar; amb la cuina, per l'art de guisar-los o adobar-los; amb el comerç, ja que s'ocupa de buscar allò que més es consumeix al millor preu possible i també amb l'economia política pels recursos que representa amb la finalitat de recaptar impostos.

Cal no confondre gastronomia amb la perpètua vocació figurativista

dispendi. Hom creu que l'art de menjar és tan sols privilegi d'uns pocs i poderosos.

Art de menjar vol dir saber, en cada lloc i època de l'any, el que és més adient. Cal tenir cura en la preparació i en l'elaboració dels ingredients. Considerem que el nostre Vallès és zona privilegiada, ja que està ben assortit, tant en peixos, verdures i llegums (a aquest respecte estem sota la influència del Maresme), com pel que fa referència a l'aviram i la caça quan n'és temps.

La nostra comarca és també rica en bolets de tota mena; és curiós de veure la importància que es dóna ara a aquestes espècies a les cuines d'alta gastronomia, quan a casa nostra

li hem donada sempre.

Ara que sembla que comencem a retrobar la nostra identitat nacional, seria trist pensar que l'art de menjar propi nostre, s'oblidés. Creiem que forma part de la història i de la cultura dels pobles.

Pensem també que el fet d'aplegar-se al voltant d'una taula ben a-tesa és afavorir la vida familiar tan deteriorada últimament. Pensem, però, que l'estada a la cuina, no ha de ser privilegi de les dones. És bona la col·laboració masculina i també la de la gent jove, posat que aquesta és una manera d'ensinistrar-los en aquest art. Els resultats són sorprenents.

Montserrat Ponsa i Farrés

illa sports

Generalíssim, 165 - Tel. 870 16 34

GRANOLLERS

Especialitats Tres Pins
Plats cuinats
Aliments al natural

Tres productes de...

Conserves PUIG
Granollers

baró S.A.
CONSTRUCCIONS

Ronda Universitat, 7, 2.^{on}

Tel. 318 32 34

barcelona

Josep Umbert, 84

Tel. 870 23 94

granollers

GESTORIA ADMINISTRATIVA
ESCOLA CONDUCTORS
ASSEGURANCES GENERALS
ADMINISTRACIO FINQUES

GARCIA

CARRER GIRONA, 52, 1 - TEL. 870 04 92 - 870 22 11
CARRER A. VIÑAMATA, 3 - TEL. 870 13 79

GRANOLLERS

M-7 Catalunya

o... A sants i a minyons no prometis si no els hi dons

Una ruta de retorn dels nous **Joglars** passa per Granollers.

Ens agradaria que les causes de l'allunyament dels **Joglars**, iniciades a Granollers l'any passat, comencessin a ser esborrades des d'ací. Com a ciutat de pas, que som, no fóra mala feina. Conciutadans nostres cometeren la pifia; corresponsables, ens agradi o no, en som tots. I si fos ara des del nou estat de país constitucional...?

La represa dels **Joglars** ha estat multitudinària: Tres representacions, dies 24, 25 i 26 de novembre de 1978, i pel Teatre-Envelat del 7è Cicle han passat pels volts de dues-mil persones per veure **M-7 Catalunya**.

De tot això podríem deduir-ne algunes conclusions, que anirien pels camins de les especulacions sociològiques, que potser no vindrien a to, car el que ens proposem és ressenyar l'espectacle i dir-hi la nostra.

L'espectacle funciona. En afirmar això volem dir que l'escenografia, els actors, el ritme de l'espectacle formen un tot adequat. Estem segurs que l'espectacle des de la perspectiva plantejada per Albert Boadella al programa de mà, pot ser vist amb una immillorable acceptació a Madrid, a París, a Milà o a qualsevol altre indret que estiguin a veure teatre.

L'espectacle, però, vist de Catalunya estant, hi tenim unes quantes objeccions a fer. No atinem a descobrir-ne la intenció.

Primera hipòtesi: Suposem que l'espectacle sigui un crit d'alerta contra la deshumanització i despersonalització de les cultures

minoritàries. Ni l'enemic pot ser esquematitzat, com en el cas de les «madames-doctors» ni la cultura de l'àrea M-7 pot ser banalitzada com s'ha fet.

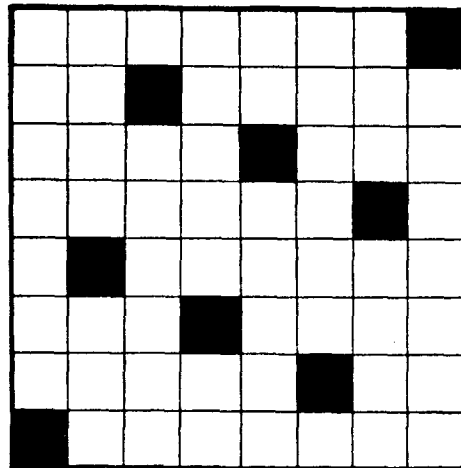
Segona hipòtesi: Suposem que l'espectacle sigui de propaganda d'unes formes «culturals» en perill. Creiem honestament que reduir la cultura de M-7 al folklorisme superficial és un magre servei a la cultura en qüestió i un pitjor servei als qui no la coneixin, per una raó: queden desinformatos.

Tercera hipòtesi: Suposem que l'espectacle sigui una denúncia d'uns comportaments col·lectius de la gent d'aquest país. Hi han dades al llarg de l'espectacle que ens menen per aquest camí: referència a Espriu, l'afegit a la cançó de l'Emigrant..., la referència socio-religiosa... Creiem que a fets concrets, denúncies concretes. Altrament la imprecisió és font de mals entesos i a més no mena enlloc.

Amb tot, l'espectacle és brillant i, repetim-ho, si augurem un ample èxit. Però si no ens queda clarificar quina intenció el mena (i aquesta intenció ha de quedar palesa dintre els límits del propi espectacle, haurem de concloure que es tracta d'un espectacle un bon tros «esteticista». Un magnífic significat sense significat.

Malgrat, tornarem a veure l'espectacle per és tot de mals entesos i a més no mena nova lectura ens fes avinent de veure-hi més coses, que la rapidesa de la ressenya no ens ha possibilitat d'inventariar.

Joan Colomé

HORIZONTALS

1. Papallona.
2. Article. Núvol.
3. Dictador balcànic. Repetit, mosca.
4. Extreure reina dels pins. Consonant.
5. Conjunció copulativa. Agulla dels rellotges que assenyalen les hores.
6. Al revés, broc dels gerros. Al revés, «A les vuit el pa de can... ja és cuit».
7. Art que produeix efectes òptics determinats. Element químic de n.º atòmic 48.
8. Acció i efecte d'inferir una cosa d'una altra.

VERTICALS

1. Mesura equivalent a la quarta part d'un porró.
2. Que pertany a altri. Jugador de bàsquet del Granollers.
3. Fósfor. Instrument de percussió.
4. Dóna per bo. Consonants.
5. Pronom de 3.ª persona. Apunta alguna cosa.
6. Unitat de cabuda. Cent.
7. Eugeni d'... Mena de simi.
8. Impregnació d'aire.

Test per a candidats a les municipals

Per tal que els nous Ajuntaments democràtics que ens arribaran un d'aquests segles, disposin d'un consistori d'un nivell cultural i humà si més no, comparable al dels que ens administren actualment, hem preparat un «test» d'aptitud. Si contesteu a un 50 % de les preguntes encertadament, ja podeu ser «municipables».

Miscelània Cultural

1. De quin color era el cavall blanc de Sant Jordi?
  - a) groc
  - b) blanc
  - c) a «topos» liles
2. Expliqueu, o bé la teoria quàntica de l'antimatèria i l'evolució del pragma, o bé digueu suant valen set sardines i mitja a pesseta i mitja la sardina i mitja. (Contesteu a una sola de les preguntes).

Matemàtiques instructives

3. Quant sumen 2 i 2? (Doneu una sola resposta. Feu servir els marges del paper per a fer els càlculs).
  - a) 22
  - b) 4
  - c) 13° C
4. Escriviu els números de l'u al deu per ordre. Si no en sabeu algun, deixeu l'espai en blanc. Es descomptaran punts per cada número que no ocupi el seu lloc.
5. A quants graus bull l'angle recte? Atenció: Aquesta és una pregunta capciosa. Vigileu bé abans de triar una resposta.
  - a) L'angle recte bull a 90°
  - b) L'angle recte bull a 100° com tot
  - c) L'angle recte no bull
  - d) L'angle recte només bull a bany-

maria, però s'estova i es torna angle tort

Religió

6. El Papa Joan Pau II, a quina de les següents religions pertany?
  - a) Mahometana
  - b) Budista
  - c) Catòlica
  - d) Hare-Krishna
7. Un dels següents personatges, no ha estat Sant Pare ni per un instant.
  - a) Joan XXIII
  - b) Pau VI
  - c) Rasputin
  - d) Joan Pau I

Vida local sana

8. Dels següents pobles, tan sols n'hi ha un al Vallès Oriental. Quin?
  - a) Reikiawick
  - b) Montornès
  - c) Novosibirsk
  - d) Hong Kong
9. Què diríeu que és més característic de la nostra ciutat?
  - a) L'ambulància d'escoles
  - b) El trànsit ben ordenat
  - c) La gestió municipal ben feta
  - d) El sot de la plaça Barangé
10. Per què la plaça de l'Ajuntament és coneguda com «Plaça de la Porxada»?
  - a) Perquè hi ha una edificació que porta aquest nom
  - b) Perquè els edils municipals hi aparquen els seus «Porsches»

La nostra llengua

11. Entre les següents paraules n'hi ha una que no és catalana. Quina?
  - a) Finestra
  - b) Montserrat
  - c) Azuquiqui
  - d) Allioli

12. Lletregeu dues de les següents paraules: (Deixeu la que trobeu més difícil).
  - a) Pa
  - b) Sol
  - c) Tiruliru

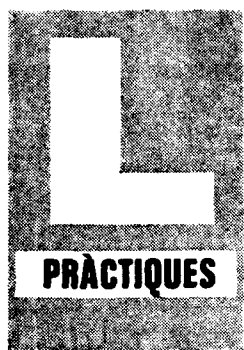
Esports i lleure

13. Quan s'acaba un partit de futbol?
  - a) Quan li sembla a l'àrbitre
  - b) Quan es perd la pilota (o es reventa)
  - c) Quan un equip ha fet 3 gols
  - d) Quan s'han jugat 90 minuts
14. Un d'aquests personatges no ha estat mai actor còmic de cinema. Quin?
  - a) Charles Chaplin
  - b) Francisco Franco
  - c) Buster Keaton
  - d) Harold Lloyd

Política constructiva

15. Hi ha un d'aquests noms que no encaixa en el grup. Ratlleu els altres (us farà gust).
  - a) Adolfo Suárez i González
  - b) Manuel Fraga i Iribarne
  - c) Laureano López i Rodó
  - d) Miquel Martí i Pol
16. Expliqueu resumidament què ens van fer els «Nacionales» als catalans, a partir del 36. (No feu servir més de sis-cents folis. No us fiquen amb segons qui, que us vindran amb la «torna». Quan parreu d'ells, no feu servir paraules malsonants ni escatològiques).
Si voleu, envieu les respostes a «Plaça Gran». No farem cap acció contra vosaltres. Si feu trampa us donarem punts extra per a premiar la vostra iniciativa. Una setmana o altra donarem la solució, si ens sembla.

GAVINETA

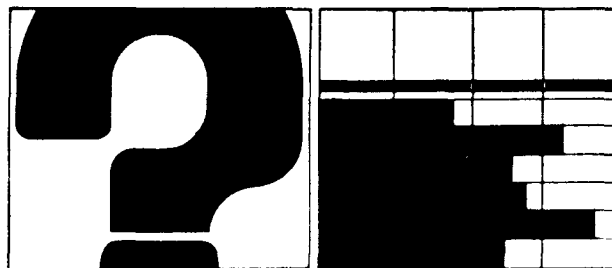

som
**Auto-Escola
CANO**
aviat ens coneixerà per
**Auto-Escola
SCALEXTRIC**

locals climatitzats · sala de biblioteca ·
bar · música ambiental · sala de teòriques
cabines electròniques

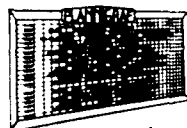
PREUS POPULARS

Passelg de Colom, 29
aviat, una nova secció al
Carrer Roger de Flor, 57
GRANOLLERS

NO IMPROVISE... ¡PLANIFIQUE!

La diversidad de sistemas y materiales con que contamos,
nos permite resolver adecuadamente cualquier problema de
planificación y control gráfico

sistemas

PLANNIGRAF®

UN COMPACTE COMERCIAL

La Llibreria i Papereria
Tècnica de Granollers

Anselm Clavé, 36 - Tl. 8700432

Magatzem i Taller:

València, 27 - Tl. 8702881

Fundada l'Any 1930

ANYS I EXPERIÈNCIA CONVERTITS EN EFICÀCIA

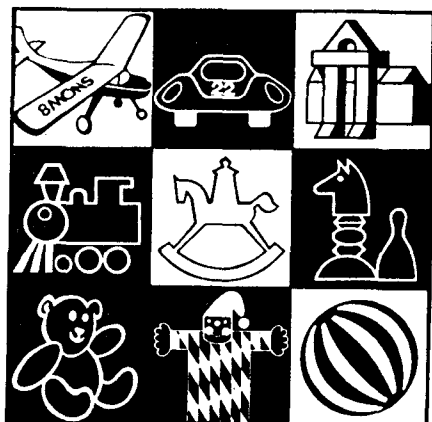
PONGASE A NIVEL EUROPEO.
CON UNA CONTABILIDAD COMODA,
MODERNA, AGIL Y EFICAZ

MATERIALES AL SERVICIO DE LA TECNICA CONTABLE MAS MODERNA

JOGUINES

BICICLETES

ESPORTS

SASTRE

Pl. Perpinyà, 15
Tf. 8705450

Granollers

Nadal... Reis...

Anticipeu les compres

Visiteu les nostres exposicions

Reserveu els encàrrecs

SASTRE Plaça Perpinyà, 15 - Generalissim, 5

ST

Gestoría Sala Torras

Títular Pere Sala i Sagalés

Rambla Catalunya, 127 - 1.ª

Carrer Josep M.ª Puntas, 27

Telèfon 217 31 50 (5 Línies)

Telèfon número 870 01 86

BARCELONA - 8

GRANOLLERS

Cinema

Setmana per al Cinema Espanyol (1)

U. — Primerament una explicació del perquè de l'interrogant que acompanya al títol. Com a conseqüència de certs premis en diversos festivals internacionals de no fa molt de temps, es tocaren campanes en el «cinema espanyol», dient que ja era un cinema reconegut a tot el món, que es podia comparar (i fins i tot sortir-hi guanyant) amb qualsevol altre i coses parelles. Però tot això és fals. És tenir molta barra dir-ho, quan en tot l'Estat no hi ha una trista Escola Oficial de Cinematografia, quan l'Administració fa una Llei de Cinema d'esquena a totes les branques de la professió cinematogràfica, quan es censura econòmicament ja que en teoria no es pot fer ideològicament... Per això, els èxits assolits per certes produccions espanyoles (1), no són èxits del cinema espanyol sinó d'uns quants productors independents (Elias Querejeta, José Luis Borau, Josep Maria Forn i pocs més) que saben mullar-se el cul quan cal.

Dos. — «Així com una mica els herois de la tragèdia antiga que lluitaven contra el destí sabent molt bé que tard o d'hora serien vençuts, de tal forma que d'alguna manera lluitaven per a perdre. Llavors, l'heroisme de l'extrema dreta, presenta un sentit anàleg, perquè ells lluiten contra la Història, i aleshores segueix lluitant un xic irracionalment, en nom de l'honor, del valor i de la pàtria. Per a mi, l'accepció d'heroi és la d'algú que lluita per quelcom sabent que serà vençut. Aquest és el màxim de l'eroisme: per una pàtria que els seus amos, els Franco, Girón, etc., han venut ja en mil mercats.» (2) Aquests són els tipus d'herois que ens presenta en Manuel Gutiérrez Aragón a la seva pel·lícula «Camada Negra» —film produït per El Imán (la productora d'en Borau) i que va tenir diversos problemes per a estrenar-se

(tornant al que dèiem abans)—. Faula sobre un grup ultra i les proves que un xicot ha de passar per a integrar-s'hi (3). Pel·lícula que s'ha discutit molt precisament per aquest caire de faula, essent això justament la cosa més valuosa car li dóna maneres ridícules i grotesques a aquests grups que «lluiten contra la Història».

Tres. — «La muerte del escorpión» és un film rara avis. És un intent de prestigiar el desprestigiat «thriller» (allò de lladres i policies) fet en terres llatines. Opera prima produïda per Teide P. C. (la productora d'en Forn, i tornem als noms d'abans) i dirigida per Gonzalo Herralde que més tard s'ha dedicat a barrejar la sociologia, el cinema-verité, el documental i tots —«Raza, el espíritu de Franco» i «El asesino de Pedralbes» (4)—. I dedicat al noble ofici de la barreja, en el film que s'estrena d'amagat en el Astòria mestalla la ficció d'una pel·lícula amb la realitat que viu el seu director. Tema molt tractat, però sempre interessant, i que l'Herralde sap arrodonir força bé a la seva manera.

Quatre. — D'altra banda, no cal oblidar que en el Mundial passen «Buscando al Sr. Goodbar» (Richard Brooks, 1977).

Lluís Bauxell

- (1) Deixo per a una possible altra vegada, parlar dels diferents problemes dels cinemes de les nacionalitats. Com es diu quasi sempre, la manca d'espai m'ho priva.
- (2) A «Nuevo Fotogramas», 14-1-77.
- (3) Sobre la fascinació que per a certs xicots produeix el feixisme, a Granollers no s'ha estrenat encara l'excel·lent «La combe Lucien» (Louis Malle, 1974). Per a quan?
- (4) Cap d'elles estrenada a Granollers. Per a quan?

Música

Corals...

El Concert Coral que se'n oferí el diumenge passat, a la Casa de Cultura, organitzat amb motiu de la celebració del Cinquantenari de l'Escola de Música, prometia ser interessant, ja que d'una banda se'n presentava la Coral Infantil dels Amics de la Unió, que feia la seva primera actuació pública amb la nova formació; i d'altra, podríem sentir la Coral d'Els Gorchs, altra vegada a Granollers. Els Amics de la Unió farien la seva actuació enmig dels dos esmentats cors.

Obri doncs el concert la colla de nens i nenes que, amb un mes de temps tan sols, havien preparat un conjunt de cançons que varen causar el plaer general del públic que omplia el local (familiars i amics un altre cop?). Volem donar el nostre aplaudiment públic a tots aquests nens i nenes que seran molt probablement, la nostra coral del demà.

Seguí amb l'actuació de la Coral Amics de la Unió, que ens oferiren un repertori tradicional, com els a que ja ens tenen acostumats, sense sorpreses.

Però si bé els Amics de la Unió no ens varen sorprendre, sí que ho van fer els components del Cor d'Els Gorchs, una agrupació formada —aquell dia— per 45 veus mixtes. En començar el concert, ja es va fer palesa una qualitat i una bona cohesió entres les variades veus. La direcció va anar alternadament de les mans d'en Rafael Sala a les d'en Josep Marquès, i el programa va ser acurat i variat. Destacaríem ací la sardana «Sant Joan», del mestre Ruera que va haver de ser repetida davant els intensos aplaudiments, i la versió d'un difícil arranjament del «Cant dels Ocells», que també va ser cantat de nou (el segon cop una mica més avall que el primer, doncs les sopranos no hi arribaven) i malgrat la manca d'assalg, va sortir molt ben arrodonit. Felicitacions!

... i Cambra

A la tarda, un altre concert ens esperava: L'Orquestra de Cambra de l'Ateneu Barcelonès a la Biblioteca Popular, també plena de gom a gom, però ara d'aficionats, i això és important.

I el concert va ser fora de sèrie. Perfecte. Començant per Grieg, amb les seves romàntiques i emotives Melodies Elegiaques Op 34, on el músic nacional norueg ens mostra el seu amor a la terra, a la seva terra; arribem a Hindemith, del qual se'n oferiren cinc temes. La expressivitat del grup de cambra era tremendament adequada al missatge del músic alemany, qui deia que ell no composava sinó que «musicava» les coses que li sortien de dins. Va ser prohibit —per això?— per Hitler ja que la seva música no era «racial», però la seva música, la seva «llició» va anar arrelant poc a poc a la gent, i ara és perfectament compresa i assimilada per tothom. Destacaria, entre els cinc bellíssims temes, lents (Langsam) o vius (Lebhaft), el darrer, on ens trobem amb un difícil solo de violí a càrrec de l'argentí Néstor Eidler.

A la segona part, ens interpreten íntegrament, «Les quatre estacions», de Vivaldi. El conjunt de corda, molt ben dirigit pel Mestre Albert Argudo, ens retorna als Barrocs, amb aquest conegudíssim recull de temes, on el solista de violí ens demostra un cop més la seva habilitat i sentiment, ja sigui amb els allegros o bé amb els lents. Sobre Vivaldi, s'ha escrit molt i no ho farem ací, però voldria deixar escrites dues opinions curioses sobre els seus allegros: «La bellesa? És un allegro de Vivaldi». O bé «Els allegros de Vivaldi són unes màquines de cosir».

Jo prefereixo la bellesa a les màquines de cosir.

ARIAN BOTEY

Agenda

Teatre

Dissabte 9

10,30 nit al Teatre - Envelat

Diumenge 10

Tarda les 7

Antaviana

pel Grup Dagoll - Dagom

Música

10 matí - Concert a Marata

Coral Universitària de Mallorca

Cinema

ASTORIA

El mirlo macho

La muerte del Escorpión

MAJESTIC

Los caraduras

O K Patrón

MUNDIAL

Buscando al Sr. Goodbar

Matadros jefe ... te ayudo

PRINCIPAL

Camada Negra

SALA SANT ESTEVE - club infantil

El carnaval de las Aguilas

Exposicions

Museu de Granollers

Nines, vestits, instruments

Matí, de 11 a 2 - Tarda, 6,30 a 8,30

Casino-Club de Ritme

Exposició de treballs amb fusta

Matí de 12 a 2 Tarda de 7 a 9

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Soldevila, pintures

Matí, de 11 a 2 - Tarda, de 7 a 9

Caixa d'Estalvis de Sabadell

Pintures

Rosa Aubanell

Maite Hernández

Matí de 12 a 2 Tarda de 7 a 9

A B, Galeria d'Art

Sala A - Font Diaz, olis

Sala B - Siches, dibuixos i pintures

Matí de 11 a 2 Tarda de 6,30 a 9,30

Sala Caixa Laietana

Exposició de ceràmica

F. Magrans i M. Planas

Horari feiner de 7 a 9

i festiu de 12 a 2 i de 7 a 9

Futbol

Dissabte, 9

6,30 Tarda

Granollers - Sant Andreu

Diumenge 10

9 matí camp E. C. Granollers

Granollers A - Llerona

A les 10

Granollers A - Sabadell

a les 11,40

Granollers - Barceloneta

Handbol

Dissabte, 9

6,15 tarda - Pavelló Municipal

Campionat Provincial Juvenil

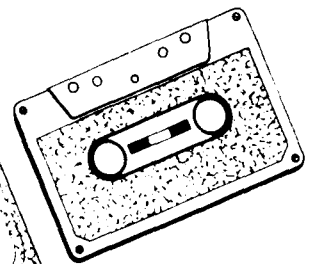
Granollers - B. M. San Quirze

7,30 - Primera Provincial

Granollers - B. M. San Quirze

EL SEU REGAL DE NADAL JA ÉS A LA... CAIXA DE TOTS

NOMES CAL TENIR llibreta d'estalvi amb un saldo superior a 1.000 ptes... i efectuar un ingrés no inferior a 3.000 ptes. durant els dies indicats. Aquells que efectuin l'obertura d'una nova llibreta, l'ingrés mínim serà de 5.000 ptes. Només es tindrà dret a un disc o cassette en la primera imposició que es faci en el transcurs dels dies assenyalats.

TÍTOLS SELECCIONATS

- El cant del Poble (Nuria Feliu)
- Concert Lluís Millet (Orfeó Català)
- Recital Victòria dels Angels
- Llegendes de Catalunya
- Els millors temes de Comèdies Musicals
- Discoteca Star
- Selecció cançons Manolo Escobar

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA
CAIXA
DE TOTS

Nadal a "la Caixa". L'obsequiem amb música.

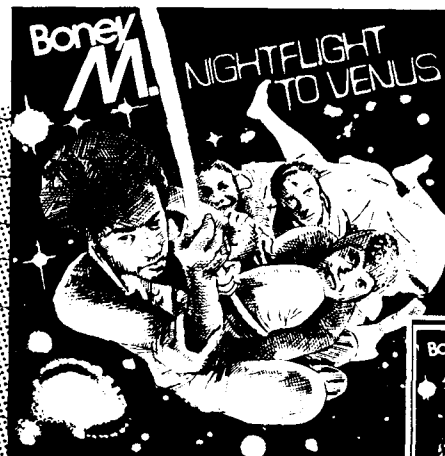
El millor d'en Serrat en català.

Una antologia
única de Joan
M. Serrat,
des de 1966
fins a 1978.

Música al ritmo de hoy.

El último
disco
de Boney M.
Lo mejor de
la música
de discoteca.

Un cant a la natura.

Vivaldi va aconseguir copsar tota la força canviant de la natura i la va expressar amb música. Un clàssic.

Lo Mejor del 78.

Camilo Sesto, Rocío Durcal, Angela Carrasco, Bob Marley y un largo etc. de famosos.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

